

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1002

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 octombrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 655 din 21 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	2–5
Decizia nr. 248 din 15 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3) din aceasta, în special.....	6–10
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
57. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale din data de 7 decembrie 2025.....	11–12
910. — Hotărâre privind eliberarea doamnei Gal Emilia din funcția de subprefect al județului Bacău	13
911. — Hotărâre privind eliberarea domnului Lupu Gabriel-Stănică din funcția de subprefect al județului Bacău....	13
912. — Hotărâre privind numirea domnului Tulpan Olimpiu Adrian în funcția de subprefect al județului Bacău	14
913. — Hotărâre privind numirea domnului Ivancea Valentin în funcția de subprefect al județului Bacău	14
915. — Hotărâre privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2025, pentru suplimentarea bugetului Ministerului Culturii	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
503. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Bogdan-Paul Dobrin a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice.....	15
504. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Hunedoara.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 655

din 21 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Artene Lăcrămioara în Dosarul nr. 1.613/89/2022 al Curții de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.049D/2024.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.050D/2024 și nr. 1.363D/2024, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Ota Mihaela Roxana în Dosarul nr. 4.087/99/2022 al Curții de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Băeșu Aspazia în Dosarul nr. 487/86/2023* al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate din dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.050D/2024 și nr. 1.363D/2024 la Dosarul nr. 1.049D/2024.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.050D/2024 și nr. 1.363D/2024 la Dosarul nr. 1.049D/2024, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin Decizia nr. 97 din 16 martie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Decizia nr. 169 din 5 martie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.613/89/2022, **Curtea de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept potrivit Deciziei nr. 51 din 18 septembrie 2023**, excepție ridicată de Artene Lăcrămioara cu prilejul soluționării cererii de anulare a unui act administrativ emis de Ministerul Educației prin care sunt stabilite drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ. (Dosarul nr. 1.049D/2024)

9. Prin Decizia nr. 205 din 12 martie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 4.087/99/2022, **Curtea de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, potrivit Deciziei nr. 51 din 18 septembrie 2023**, excepție ridicată de Ota Mihaela Roxana cu prilejul soluționării cererii de anulare a unui act administrativ emis de Ministerul Educației prin care sunt stabilite drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ. (Dosarul nr. 1.050D/2024)

10. Prin Încheierea din 16 aprilie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 487/86/2023*, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, excepție ridicată de Băeșu Aspazia cu prilejul soluționării cererii de anulare a unui act administrativ emis de Ministerul Educației prin care sunt stabilite drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ. (Dosarul nr. 1.363D/2024)

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia arată, în esență, că, prin interpretarea sa, Înalta Curte de Casație și Justiție și-a depășit atribuțiile de organ de înfăptuire a justiției, modificând dispozițiile legale indicate, prin adăugarea la acestea, încălcând astfel dispozițiile constituționale invocate.

12. Se poate observa faptul că textul legal care a fost supus analizei de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prevede expres și limitativ faptul că doar personalul didactic de predare care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare, potrivit

prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare, nu primește indemnizația pentru titlul științific de doctor, fără ca acest text să poată primi o interpretare care să includă și alte categorii de profesori care să fi obținut gradul didactic I în baza altui temei legal. Excluderea de la cumularea indemnizației de grad I cu cea pentru titlul științific de doctor se referă expres și limitativ la profesorii care și-au obținut gradul prin echivalarea titlului de doctor, în temeiul Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011.

13. Coroborarea art. 14 alin. (3) cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 în sensul extinderii efectelor art. 14 alin. (3) asupra cadrelor didactice care și-au obținut gradul didactic I prin luarea în considerare a titlului de doctor în temeiul altei dispoziții legale decât Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011, expres și limitativ prevăzută de legiuitor în art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu reprezintă altceva decât o adăugare la lege de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce este interzis de Constituție, aceasta în contextul în care, analizând art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, concluzia care se desprinde este că limitarea cumulului celor două categorii de sporuri (de doctorat și de grad I) se realizează doar în cadrul legal circumscris de art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, adică cu privire la cadrele didactice care au obținut gradul didactic I în temeiul Metodologiei stabilite prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011. Așadar, intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 nu este altceva decât o adăugare la lege, prin extinderea textului legal și asupra altor categorii de cadre didactice decât cele expres și limitativ prevăzute de art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, aspect prohibit de Constituție. De altfel, însuși textul legal analizat de Înalta Curte de Casație și Justiție cuprinde o modalitate exclusivă de obținere a gradului didactic I, cea de „echivalare”, regăsită exclusiv în metodologia stabilită prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011, modalitate inexistentă în metodologiile anterioare de obținere a gradului didactic I, acest argument fiind unul în plus privind faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, și-a depășit atribuțiile de interpretare a dispoziției legale, adăugând la lege.

14. **Curtea de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază ca excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. Se arată că, în mecanismul de unificare a practicii judiciare prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a procedat la dezlegarea chestiunii de drept statuând, ca urmare a aplicării normelor de interpretare logică și în asigurarea principiului egalității în fața legii, că trimiterea expresă, în cuprinsul primei teze a art. 14 alin. (3), la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 are doar rolul de a identifica actul normativ infralegal, în vigoare la data redactării Legii-cadru nr. 153/2017, care reglementa procedura de echivalare a titlului științific de doctor cu gradul didactic I, procedură care, odată ce este finalizată prin eliberarea ordinului individual de echivalare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, permite titularului să beneficieze exclusiv de drepturile salariale corespunzătoare încadrării în învățământ ca profesor cu gradul didactic I, de la data emiterii ordinului, conform art. 44 alin. (11) și (13) din Metodologia privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011.

16. Concluzionând asupra excluderii cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor și în ipoteza cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a adăugat la lege, ci a interpretat dispozițiile legale, în acord cu interpretarea constituțională a aceluiași dispoziții, așa cum a fost reținută în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 97 din 16 martie 2023.

17. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 3 noiembrie 2023, prevederi legale care au următorul conținut:

— Art. 14 alin. (3): „*Personalul didactic de predare care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare, potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare, nu primește indemnizația pentru titlul științific de doctor. Cadrele didactice optează pentru indemnizația pentru titlul științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I.*”;

— Art. 39 alin. (5): „*Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14.*”

22. Potrivit Deciziei nr. 51 din 18 septembrie 2023 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, excluderea

cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică inclusiv cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, cu modificările și completările ulterioare.

23. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 61 alin. (1) privind rolul și structura Parlamentului, în art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi și în art. 126 alin. (1) și (3) privind instanțele judecătorești.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarele acesteia critică dispozițiile art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

25. Cu privire la acest aspect, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că toate considerentele de principiu referitoare la verificarea constituționalității textelor de lege aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește verificarea constituționalității textelor în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin hotărârile prelabile pronunțate pentru dezlegarea unei chestiuni de drept (a se vedea Decizia nr. 397 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 15 iulie 2016, paragraful 25). Astfel, instanța de contencios constituțional a statuat, de principiu, că o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii (respectiv o hotărâre prelabilă pronunțată pentru dezlegarea unei chestiuni de drept) nu poate constitui *eo ipso* obiect al excepției de neconstituționalitate, deoarece instanța de contencios constituțional, în acord cu prevederile art. 146 din Legea fundamentală, nu are competența de a cenzura constituționalitatea hotărârilor judecătorești, indiferent că sunt pronunțate în dezlegarea unor pricini de drept comun ori în vederea interpretării și aplicării unitare a legii (Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003). Însă interpretarea care se poate aduce normei juridice de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin deciziile în care soluționează recursuri în interesul legii, precum și prin hotărârile prelabile pronunțate pentru dezlegarea unei chestiuni de drept trebuie să țină cont de exigența de ordin constituțional cuprinsă în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia în România, respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie.

26. În concluzie, din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională este competentă să verifice constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretările consacrate prin recursurile în interesul legii și hotărârile prelabile, astfel că dispozițiile art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să constituie obiectul controlului de constituționalitate în prezenta cauză (a se vedea, *ad similes*, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, și Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011).

27. Cu privire la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la contestarea constituționalității normelor în

interpretarea dată acestora prin decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în recursuri în interesul legii sau în hotărâri prelabile pentru dezlegarea modului de aplicare și interpretare a unor prevederi de lege, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a dezvoltat o analiză în două etape, prima vizând respectarea competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, iar cea de-a doua referitoare la raportarea conținutului normativ astfel determinat al normei criticate la dispozițiile Constituției (a se vedea Decizia nr. 349 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 4 august 2014, paragraful 20, și Decizia nr. 509 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 13 noiembrie 2020, paragrafele 15, 16 și 30).

28. În ceea ce privește prima etapă a analizei anterior menționate, Curtea urmează să verifice dacă interpretarea dată dispozițiilor art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se încadrează în limitele competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (3) din Constituție.

29. Astfel, Curtea observă că, începând cu data intrării în vigoare a prevederilor art. 14 și odată cu modificarea dispozițiilor art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul nu a mai permis acordarea unui duble bonificații pentru aceeași calificare, respectiv pentru titlul științific de doctor și pentru gradul didactic I, dacă acesta din urmă a fost obținut prin echivalare, legiuitorul considerând astfel că obținerea gradului I în această modalitate (prin echivalarea titlului științific de doctor) reprezintă un beneficiu în sine, având în vedere avantajele financiare acordate personalului didactic de predare.

30. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a constatat că multe litigii au apărut după emiterea Ordinului ministrului educației nr. 3.993/2021 privind stabilirea unor drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ, prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 17 iunie 2021, act normativ care la art. 1 alin. (2) dispune că „prevederile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare, anterior datei de 1 iulie 2017”, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „prevederile alin. (1) și (2) se aplică începând cu drepturile salariale aferente lunii iunie 2021”. Aplicarea acestor ultime norme indicate a ridicat în practică problema stabilirii sferei destinatarilor art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

31. Or, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a constatat că dacă s-ar interpreta că dreptul de opțiune reglementat distinct prin a doua teză a art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 este limitat doar la personalul didactic de predare care a solicitat și a obținut gradul didactic I, prin echivalare, potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2011, atunci s-ar crea diferențe de regim juridic aplicabil unor persoane aflate în aceeași situație. Astfel, s-a arătat că Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 reprezintă un act administrativ de punere în aplicare a Legii educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din

10 ianuarie 2011, act normativ în vigoare la momentul adoptării Legii-cadru nr. 153/2017, prin care se reglementează dreptul la obținerea gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor, printr-o procedură derogatorie de la cea ordinară de obținere a gradelor didactice. S-a reținut că, impunând cadrelor didactice obligația de a opta pentru indemnizația pentru titlu științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I cu beneficiul indemnizației corespunzătoare acestui grad, legiuitorul nu mai distinge în raport cu actul normativ în aplicarea căruia ar fi obținut gradul didactic I prin echivalare.

32. În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, excluderea cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlu științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 bis din 13 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

33. Cu alte cuvinte, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a interpretat cadrul legal existent și a făcut aplicarea principiului nediscriminării, consacrat ca principiu de bază al sistemului de salarizare reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017, principiu care, potrivit art. 6 lit. b) din acest act normativ, presupune eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care

prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție.

34. Mai mult decât atât, Curtea Constituțională reține că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a raportat și la considerentele instanței de contencios constituțional din Decizia nr. 97 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 24 iulie 2023, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017.

35. Pentru aceste motive, instanța de contencios constituțional reține că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a realizat o interpretare sistematică a prevederilor legale criticate în limitele competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (3) din Constituție, interpretare ce corespunde voinței legiuitorului, fără a extinde sfera incidenței normei criticate în raport cu voința legiuitorului, aceea de a reglementa acordarea sporului de doctorat pentru toate persoanele aflate în aceeași situație juridică.

36. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (1), ale art. 73 alin. (1) și ale art. 126 alin. (1) și (3).

37. Referitor la cea de-a doua treaptă a controlului, prin raportare la care Curtea ar urma să se pronunțe asupra conținutului normativ al textului de lege criticat, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea constată că autoarele excepției de neconstituționalitate nu indică prevederile constituționale încălcate de textele de lege criticate astfel cum acestea au fost interpretate de instanța supremă. În aceste condiții Curtea constată că nu poate proceda la evaluarea conținutului normativ propriu-zis al textului criticat.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Artene Lăcrămioara în Dosarul nr. 1.613/89/2022 al Curții de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ota Mihaela Roxana în Dosarul nr. 4.087/99/2022 al Curții de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Băeșu Aspazia în Dosarul nr. 487/86/2023* al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 248

din 15 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3) din aceasta, în special

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3) din aceasta, în special, excepție ridicată de Electroulaj — S.A. din Câmpina în Dosarul nr. 415/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 587D/2021.

2. La apelul nominal răspunde pentru autoarea excepției de neconstituționalitate domnul avocat Doru Trăilă, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită, în esență, admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată. Cu privire la motivele de neconstituționalitate extrinsecă, se arată că actul normativ criticat, în ansamblul său, contravine dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, astfel cum au fost interpretate și dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, deoarece din preambulul actului normativ criticat nu rezultă care este interesul public ce a condus la emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009, ci numai interesul particular al unui sector de activitate, și anume turismul. Referitor la motivele de neconstituționalitate intrinsecă, se susține că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 — care prevăd că organele decizionale ale entităților private trebuie să decidă alocarea bugetară în exercițiile financiare corespunzătoare a unor sume pentru acordarea voucherelor de vacanță — sunt neconstituționale. Astfel, acestea încalcă principiul concurenței loiale și al liberei concurențe, prevăzut de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, principiu care implică incompatibilitatea unor măsuri care ar avea ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, inclusiv a concurenței pe piața muncii. Or, legiuitorul știa că întreprinderile mici și mijlocii care sunt vizate de această măsură a acordării voucherelor de vacanță angajaților lor nu au resurse pentru a ține pasul cu creșterile salariale din sistemul bugetar și riscă să își piardă angajații.

Astfel, acest risc a fost mărit, deoarece angajatorii privați trebuie să prevadă sume suplimentare pentru a nu risca să piardă angajați, ceea ce afectează protecția concurenței loiale. De asemenea, dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, astfel cum a fost interpretat în jurisprudența Curții Constituționale, deoarece angajații persoanelor juridice private sunt discriminați față de cei plătiți de la buget. În timp ce resursa bugetară este inepuizabilă, resursa privată financiară depinde, în final, de existența lichidităților. Totodată, dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 44 din Constituție, care instituie protecția proprietății private indiferent de titularul acesteia. Astfel, în vederea luării unor măsuri care să conducă la conservarea forței de muncă, entitățile juridice private sunt forțate să cheltuiască resurse esențiale de bani pentru plata către angajații lor a voucherelor de vacanță. Așadar, măsura legală criticată obligă practic entitățile juridice private să plătească voucherele de vacanță, deși legiuitorul folosește sintagma „poate să acorde”. În final, se arată că actul normativ criticat era inutil raportat la peisajul legislativ existent la momentul adoptării acestuia, deoarece în Codul fiscal exista posibilitatea de a face o cheltuială cu deductibilitate limitată de 5% din bugetul total salarial pentru cheltuieli sociale, iar în această categorie puteau intra voucherele de vacanță.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Cu privire la motivele de neconstituționalitate extrinsecă se arată că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 este motivată situația extraordinară care a condus la adoptarea acesteia, deoarece statul a intenționat să impulsioneze sectorul de turism. Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă se arată că textul criticat în special din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 nu încalcă principiul concurenței loiale. De asemenea, nu se încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece faptul că entitățile private au sau nu au rezervă bugetară care le permite sau nu le permite să acorde voucherele de vacanță reprezintă o chestiune de fapt, iar nu de neconstituționalitate. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, se arată, pe de o parte, că dreptul de proprietate se exercită în condițiile legii. Pe de altă parte, se arată că dispozițiile criticate nu reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate, deoarece textul criticat prevede doar posibilitatea angajatorilor privați de a acorda voucherele de vacanță, iar acordarea este limitată la sumele prevăzute în buget cu această destinație, iar bugetul și-l stabilesc angajatorii privați, iar nu statul.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 415/42/2020, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3) din aceasta, în special. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Electroulaj — S.A. din Câmpina într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de despăgubiri pentru pretinsa vătămare pe care reclamanta ar fi suferit-o prin dispozițiile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, cerere formulată în temeiul art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 au fost încălcate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece nu s-a urmărit ocrotirea interesului public, ci doar crearea unor avantaje pentru operatorii economici și angajații din domeniul turismului, astfel cum rezultă din finalul preambulului, unde se arată că neadoptarea acestei ordonanțe de urgență va duce la scăderea circulației turistice în România, la creșterea ratei șomajului, aspecte care implicit vor genera un impact negativ asupra întregii economii. Or, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la situațiile extraordinare în care se pot adopta ordonanțe de urgență, și anume deciziile nr. 65 din 20 iunie 1995 și nr. 83 din 19 mai 1998, deși în cuprinsul preambulului se încearcă a fi arătat că scopul final al reglementării este protejarea interesului public — prevenirea unui presupus impact negativ asupra economiei, în realitate, scopul urmărit este protejarea interesului privat al unui singur sector de activitate — cel al turismului. Pe cale de consecință, adoptarea acestei ordonanțe de urgență nu a fost determinată de necesitatea protejării unui interes de ordine publică, astfel cum se încearcă a fi arătat în cuprinsul preambulului, ci de dorința de a proteja interesul privat al unui singur sector economic — turismul.

7. Cu privire la încălcarea art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, se susține că principiul libertății comerțului și al concurenței loiale implică, printre altele, incompatibilitatea unor măsuri care au ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței interne, spre exemplu, măsuri care au ca efect distorsionarea concurenței pe piața muncii, prin adoptarea unor acte normative care să favorizeze o categorie de angajatori. Or, prin punerea la dispoziție a sumelor necesare acordării tichetelor de vacanță doar pentru angajații din sectorul bugetar, statul român a încălcat în mod direct această obligație și, implicit, au fost încălcate principiile constituționale invocate. Astfel, în timp ce angajatorilor din domeniul public le sunt alocate sume de la bugetul de stat/local în vederea acordării voucherelor de vacanță, angajații din domeniul privat avansează sume din bugetul propriu — în măsura în care dispun de acestea — în vederea acordării acestora. Este, astfel, afectată concurența pe piața muncii, de vreme ce angajatorii din domeniul privat sunt constrânși să facă eforturi financiare suplimentare pentru a reuși să preîntâmpine migrarea forței de muncă către domeniul public, unde beneficiază de facilități suplimentare pentru care acești angajatori primesc sume de la bugetul de stat/local.

8. Mai mult, se susține că efectele pe care acest act normativ le produce sunt în contradicție cu scopul avut în vedere la adoptarea acestuia, câtă vreme din cuprinsul preambulului acestui act normativ rezultă că scopul măsurilor a fost necesitatea sprijinirii întreprinderilor mici și mijlocii care (i) erau afectate de criza financiară, (ii) au fost constrânse să crească salariile pentru a asigura o forță de muncă stabilă, (iii) se aflau sub presiunea limitării posibilităților de creditare generată de

criza financiară și erau din ce în ce mai afectate de lipsa de lichidități din economie, (iv) nu mai aveau resurse pentru a ține pasul cu creșterile salariale anunțate în sectorul bugetar și riscau să își piardă angajații. Cu toate acestea, rezultatul a fost contrar scopului adoptării, bugetul întreprinderilor din sectorul privat fiind afectat și mai tare, de vreme ce sunt constrânse să facă eforturi financiare suplimentare pentru a preîntâmpina efectele negative care s-au produs asupra concurenței pe piața muncii — migrarea forței de muncă spre sectorul public, unde beneficiază garantat de facilități suplimentare, fără ca angajatorii să avanseze sume în acest sens și, totodată, de salarii superioare celor din mediul privat.

9. Referitor la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că principiul egalității în drepturi a cetățenilor poate fi invocat de o persoană juridică numai în situația în care, datorită unui tratament juridic diferențiat promovat față de aceasta, regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii. Or, tocmai din această perspectivă a fost reclamată încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii, având în vedere că rezultatul acestui tratament juridic diferențiat se răsfrânge, în final, asupra cetățenilor — mai exact asupra angajaților din sectorul privat — care beneficiază de vouchere de vacanță doar în măsura în care angajatorul dispune de resurse financiare în vederea acordării acestora. Însă, în măsura în care angajatorul din sectorul privat nu dispune de resurse financiare sau de lichidități suficiente, se află în imposibilitate de a acorda vouchere de vacanță angajaților, fiind constrâns de împrejurări precum achitarea salariilor, asigurarea resurselor necesare desfășurării activității, plata contribuțiilor datorate către stat etc. să păstreze disponibilități bănești în vederea achitării acestora. Pe cale de consecință, prin reglementarea unui tratament juridic diferențiat față de angajatorii din sectorul privat se creează o discriminare față de angajatorii din sectorul privat, iar efectele acestei discriminări se răsfrâng, în final, asupra cetățenilor angajați în sectorul privat.

10. Nu în ultimul rând, trebuie avut în vedere că angajatorii din sectorul privat achită impozit pentru aceste sume, potrivit art. 76 alin. (2) lit. s) și alin. (3) lit. h) din Codul fiscal, de vreme ce sunt asimilate veniturilor salariale, în timp ce angajatorii din sectorul public nu achită impozit asupra acestor sume, potrivit art. 62 lit. a) din Codul fiscal.

11. Sintetizând argumentele de mai sus, se susține că prin: (i) avansarea sumelor de bani doar pentru angajatorii din sectorul public; (ii) asimilarea acestor sume veniturilor salariale doar pentru angajații din sectorul privat; (iii) adoptarea unor măsuri în vederea stimulării turismului românesc, în detrimentul celorlalte persoane juridice care activează în domeniul privat, se creează direct sau indirect discriminări asupra cetățenilor, respectiv asupra angajaților din domeniul privat, ceea ce încalcă și prevederile art. 26 privind egalitatea din Pactul internațional privind drepturile civile și politice și ale art. 14 privind nediscriminarea din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

12. Cu privire la încălcarea art. 44 și art. 136 din Constituție, se susține că prevederile legale care reglementează punerea la dispoziție a sumelor necesare acordării tichetelor de vacanță doar pentru angajații din sectorul bugetar aduc atingere dreptului de proprietate privată, deoarece aceasta presupune, printre altele, dreptul proprietarului de a dispune în mod liber de bunurile sale și obligația celorlalte subiecte de drept de a nu face nimic de natură a aduce atingere acestui drept. Or, prin adoptarea acestor măsuri se aduce atingere indirect dreptului autoarei excepției de a dispune liber de bunurile sale (sumele de

bani) și, pe cale de consecință, dreptului de proprietate al acesteia, având în vedere că, în lipsa adoptării unei reglementări și cu privire la sectorul privat, sector cu privire la care nu a fost asumată plata contravalorii voucherelor de vacanță de la bugetul de stat/local, aceasta nu s-ar fi regăsit în această situație, de a fi constrânsă, indirect, să acorde vouchere de vacanță.

13. Autoarea excepției mai susține că ar fi avut posibilitatea acordării unor sume angajaților pentru vacanță, în limita unei cote de până la 5% aplicate asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, care sunt deductibile și nu sunt supuse impozitului pe venit, potrivit Codului fiscal. Această modalitate de acordare a unor sume de bani pentru efectuarea concediului de odihnă este mai avantajoasă atât din perspectiva faptului că nu impune o sumă minimă ce urmează a fi acordată cu acest titlu, cât și din perspectiva faptului că aceste sume sunt deductibile integral.

14. Pe cale de consecință, câtă vreme nu a fost asumată suportarea sumelor de bani necesare acordării voucherelor de vacanță pentru sectorul privat, adoptarea unor astfel de măsuri, care să creeze premisele unor presiuni din partea angajaților în vederea acordării și care impun pentru angajatorii din acest sector condiții mai dezavantajoase decât acordarea unor sume angajaților cu acest titlu, în limita unei cote de până la 5% aplicate asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, nu face altceva decât să aducă atingere dreptului de proprietate privată.

15. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că la adoptarea ordonanței de urgență criticate nu au fost încălcate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, cu privire la existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, dat fiind că, așa cum rezultă din preambulul acesteia, neadoptarea sa va duce la scăderea circulației turistice în România, la creșterea ratei șomajului, aspecte care implicit vor genera un impact negativ asupra întregii economii, scopul reglementării fiind acela al protejării interesului public, și anume prevenirea impactului negativ asupra economiei generat de scăderea circulației turistice în România.

16. De asemenea, instanța apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 nu încalcă principiul concurenței loiale, prevăzut de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, și nici principiul egalității cetățenilor, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât existența dreptului angajatului din sectorul bugetar de a beneficia de prime de vacanță sub forma tichetelor/voucherelor de vacanță este subsumată condiției legale a alocării în bugetul instituției respective de sume cu această destinație, iar, în absența acestei condiții legale, nu se poate vorbi de dreptul angajatului la acordarea tichetelor de vacanță, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 39/2017.

17. Referitor la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit căreia ar exista un regim diferit de impozitare al acestor sume aferente voucherelor de vacanță din punctul de vedere al impozitului pe venit, angajații din sectorul privat achitând impozit pentru aceste sume, spre deosebire de angajații din sectorul public, instanța apreciază că această susținere este nereală, întrucât atât în sectorul privat, cât și în sectorul public voucherelor de vacanță sunt considerate venituri de natură salarială și sunt supuse impozitului pe veniturile din salarii.

18. Instanța mai apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 nu aduc atingere dreptului de proprietate privată garantat de art. 44 și art. 136 din

Constituție, deoarece pentru angajatorii din sectorul privat legiuitorul folosește exprimarea dispozitivă, „*pot acorda*”, în timp ce pentru angajatorii instituții publice se utilizează de către legiuitor exprimarea imperativă, „*acordă*”.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3) din aceasta, în special, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014. Dispozițiile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 au următorul conținut: „*Voucherele de vacanță se acordă în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale, pentru unitățile din domeniul bugetar, și în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.*”

23. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind libertatea comerțului și protecția concurenței loiale și ale art. 136 privind proprietatea. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 26 privind egalitatea din Pactul internațional privind drepturile civile și politice și ale art. 14 privind nediscriminarea din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate prevăd că, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă „*pot acorda*”, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite vouchere de vacanță, și, de asemenea, că instituțiile publice „*acordă*” anual vouchere de vacanță. Art. 1 alin. (3) din actul normativ criticat prevede că voucherelor de vacanță se acordă în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale, pentru unitățile din domeniul bugetar, și în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.

25. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate invocă lipsa

situației extraordinare care a condus la adoptarea acestui act normativ, deoarece nu s-a urmărit ocrotirea interesului public, ci doar crearea unor avantaje pentru operatorii economici și angajații din domeniul turismului.

26. În jurisprudența sa referitoare la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, Curtea Constituțională a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, sau Decizia nr. 598 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 26 noiembrie 2019, paragraful 46). Curtea a mai arătat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public (spre exemplu, Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009).

27. Aplicând aceste considerente cuprinse în jurisprudența Curții și analizând preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009, Curtea reține că aceasta a fost adoptată având în vedere „faptul că întreprinderile mici și mijlocii se află în prezent sub presiunea limitării posibilităților de creditare generată de criza financiară și sunt din ce în ce mai afectate de lipsa de lichidități din economie, ceea ce generează și întârzieri în încasarea facturilor aferente mărfurilor livrate sau serviciilor prestate în favoarea propriilor beneficiari”, având în vedere „lipsa de forță de muncă calificată la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii, generată de fenomenul de emigrare cu care ne-am confruntat în ultimii ani, care a generat deja creșteri salariale importante în sectorul privat în ultimii ani, pe fondul creșterii economice și a necesității de a asigura o forță de muncă stabilă”, „având în vedere că în contextul actual generat de efectele crizei financiare întreprinderile mici și mijlocii nu mai au resurse pentru a ține pasul cu creșterile salariale anunțate în sectorul bugetar și riscă să își piardă angajații,” și „având în vedere investițiile făcute de majoritatea angajatorilor în pregătirea forței de muncă angajate în vederea asigurării sustenabilității întreprinderilor în condițiile concurențiale generate de aderarea la Uniunea Europeană”. Așadar, Guvernul menționează în preambulul actului normativ criticat că „intervine printr-o măsură urgentă în favoarea angajatului, căruia îi cresc veniturile reale, și în favoarea angajatorului, care are posibilitatea și este stimulat să acorde angajaților, alături de salariu, vacanțe în țară, prin intermediul tichetelor de vacanță, cu rol de recuperare a capacității de muncă, de creștere a productivității muncii salariatului și de motivare a acestuia pentru a-și menține calitatea de salariat în respectiva întreprindere, ceea ce va genera stabilitate și eficiență mărite la nivelul sectorului privat și în special în cazul întreprinderilor mici și mijlocii”.

28. Ținând cont de toate aceste precizări, Curtea constată că situația care a impus acordarea voucherelor de vacanță constituie o stare de fapt obiectivă, care poate fi încadrată în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, prevăzut în art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală și definit în jurisprudența Curții Constituționale.

29. De asemenea, așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice,

de o marjă de apreciere, pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 536 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 13 octombrie 2021, paragraful 35).

30. În consecință, susținerile privind lipsa situației extraordinare care a determinat emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 și lipsa motivării urgenței adoptării acestui act normativ sunt neîntemeiate.

31. Cu privire la încălcarea art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, Curtea reține că, în ceea ce privește condițiile de concurență consacrate la nivel constituțional, în jurisprudența sa, a constatat că, potrivit prevederilor art. 135 alin. (1) din Constituție, economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, care se coroborează cu cele ale alin. (2) lit. a) și b), în virtutea cărora statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție și protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, precum și cu cele ale art. 45 din Constituție referitoare la libertatea economică. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, paragraful 16, Curtea a statuat că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 40 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018, paragraful 27).

32. Având în vedere acestea, Curtea reține că prin dispozițiile criticate statul nu a încălcat obligația de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, deoarece angajatorii din domeniul privat pot acorda vouchere de vacanță din bugetul propriu în măsura în care dispun de sumele corespunzătoare.

33. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, ale art. 26 privind egalitatea din Pactul internațional privind drepturile civile și politice și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin reglementarea unui tratament juridic diferențiat față de angajatorii din sectorul privat, Curtea constată că prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, a statuat că angajații din mediul public nu se află în aceeași situație juridică precum cei din mediul privat. Cei care sunt angajați în raporturi de muncă în mediul bugetar sunt legați, în mod esențial, din punctul de vedere al sursei din care sunt alimentate salariile/indemnizațiile sau soldele, de bugetul public național. În schimb, în mediul privat, raporturile de muncă sunt guvernate întotdeauna de contractul individual de muncă încheiat între un angajat și un angajator.

34. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea, în acest sens, Decizia

Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, angajații din mediul public nu se află în aceeași situație juridică precum cei din mediul privat, iar dispozițiile criticate prevăd doar obligația statului de a acorda voucherele de vacanță. În schimb, angajatorii privați au doar posibilitatea de a le acorda, în limita sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.

35. Cu privire la încălcarea art. 44 și art. 136 din Constituție, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la interpretarea art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție privind dreptul de proprietate privată, a constatat că aceste prevederi constituționale garantează dreptul de proprietate și creanțele asupra statului, iar conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul are competența de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale

altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004). Totodată, Curtea a statuat că finalitatea prevederilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, constă în asigurarea realizării dreptului de proprietate, ca drept subiectiv fundamental, într-o dimensiune rezonabilă, de natură să asigure respectarea drepturilor și intereselor legitime ale altor subiecte de drept cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 246 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2005, sau Decizia nr. 85 din 21 februarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 19 iunie 2024, paragraful 19).

36. Având în vedere acestea, precum și faptul că angajatorii din sistemul privat nu au obligația, ci doar posibilitatea de a acorda vouchere de vacanță angajaților lor, Curtea constată că dispozițiile criticate nu contravin dreptului de proprietate privată al angajatorului privat care a acordat aceste vouchere de vacanță și care nu primește aceste sume de la stat.

37. În final, cu privire la celelalte aspecte invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate referitoare la sistemul de fiscalizare, Curtea constată că acestea nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Electroulaj — S.A. din Câmpina în Dosarul nr. 415/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3) din aceasta, în special, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale din data de 7 decembrie 2025

Având în vedere faptul că a fost stabilită data alegerilor locale parțiale pentru președintele Consiliului Județean Buzău, primarul general al municipiului București și pentru primari în unele circumscripții electorale, respectiv 7 decembrie 2025, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 890/2025,

ținând cont de timpul scurt până la începerea perioadei electorale, și anume 2 noiembrie 2025, care nu permite organizarea și desfășurarea procedurilor necesare pentru asigurarea materialelor electorale în termenele prevăzute de legislația în vigoare,

în vederea eficientizării cheltuielilor și a stabilirii în mod concret a indemnizațiilor pentru activitatea desfășurată în cadrul birourilor și oficiilor electorale, precum și pentru suportul tehnic al acestora, în condițiile în care aceste indemnizații au fost stabilite în același cuantum ca la alegerile locale parțiale din luna mai a acestui an,

văzând că Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, nu conține prevederi privind desemnarea unor informaticieni care să asigure suport pentru remedierea deranjamentelor sistemelor informatice și de comunicații utilizate în procesul electoral, respectiv prelucrarea și validarea în Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal a datelor din procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor votării, verificate și validate de birourile electorale de circumscripție,

în vederea exercitării independente a dreptului de vot de către alegătorii cu dizabilități de vedere, respectiv a creșterii accesului la procesul electoral a acestei categorii de alegători,

constatând că aceste măsuri vizează interesul general public și constituie o situație de urgență și extraordinară, în vederea desfășurării în bune condiții a acestui proces electoral, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

având în vedere că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență poate avea consecințe negative asupra bunei organizări și desfășurări a alegerilor locale parțiale din data de 7 decembrie 2025,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) La alegerile locale parțiale din data de 7 decembrie 2025, imprimarea buletinelor de vot se asigură de Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu cel puțin 5 zile înainte de data votării, prin grija Autorității Electorale Permanente. Buletinele de vot se capsează sau se lipesc.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 60 alin. (3) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, cu cel puțin 10 zile înaintea datei votării, prin grija Autorității Electorale Permanente, un exemplar al primului tiraj al buletinelor de vot este prezentat membrilor biroului electoral județean sau ai biroului electoral de circumscripție, după caz. Aceștia au dreptul să solicite Autorității Electorale Permanente retipărirea buletinelor de vot dacă numele candidaților, semnul electoral sau denumirea partidelor politice, a alianțelor politice ori a alianțelor electorale sau organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri sunt incorect imprimate sau nu sunt vizibile.

(3) Hârtia necesară pentru imprimarea buletinelor de vot se asigură și se livrează de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, la preț de înregistrare în contabilitate la valorile specificațiilor tehnice ale produsului aflat pe stoc, în condițiile legii.

(4) Cantitatea de hârtie aflată în ambalaje originale intacte, rămasă neutilizată, se restituie de către Regia Autonomă „Monitorul Oficial” unităților teritoriale ale Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale de unde a fost livrată, în termen de 10 zile de la data alegerilor, pe bază de proces-verbal de predare-preluare.

(5) Plata hârtiei efectiv consumate, după restituirea prevăzută la alin. (4), facturată la preț de înregistrare în contabilitate, se face de către Autoritatea Electorală Permanentă, în termen de 30 de zile de la data alegerilor.

(6) Confecționarea timbrelor autocolante este asigurată, în condițiile legii, de Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. până cel mai târziu cu 5 zile înaintea datei votării, prin grija Autorității Electorale Permanente.

(7) Ștampilele cu mențiunea „VOTAT” se confecționează, în condițiile legii, de Regia Autonomă „Monetăria Statului” până cel mai târziu cu 5 zile înaintea datei votării, prin grija Autorității Electorale Permanente. Ștampila cu mențiunea „VOTAT” trebuie astfel dimensionată încât să fie mai mică decât patruleterele de pe buletinul de vot, respectiv decât distanța dintre acestea.

(8) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) și (5)-(7) se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Autorității Electorale Permanente.

Art. 2. — Autoritățile publice centrale și locale implicate, potrivit legii, în organizarea alegerilor sprijină implementarea și buna funcționare a Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal cu personal propriu, denumit în continuare *informaticieni*, în conformitate cu prevederile art. 110 alin. (11) și art. 120 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Pentru activitatea desfășurată în cadrul birourilor și oficiilor electorale, precum și pentru suportul tehnic al acestora se acordă următoarele indemnizații:

a) 225 de lei pe zi de activitate pentru președinții birourilor electorale județene, ai oficiilor electorale și ai birourilor electorale de circumscripție, pentru locuitorii acestora, precum și pentru ceilalți membri ai acestor birouri electorale;

b) 128 de lei pe zi de activitate pentru informaticieni;

c) 150 de lei pe zi de activitate pentru personalul tehnic auxiliar al birourilor electorale județene, al oficiilor electorale și al birourilor electorale de circumscripție, precum și pentru statisticienii acestora;

d) 248 de lei pe zi de activitate pentru președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare, locuitorii acestora și operatorii de calculator;

e) 180 de lei pe zi de activitate pentru membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare, alții decât cei prevăzuți la lit. d).

(2) Membrii birourilor și oficiilor electorale, operatorii de calculator, personalul tehnic auxiliar, statisticienii, informaticienii, precum și personalul Ministerului Afacerilor Interne inclus în planurile de măsuri specifice domeniilor ordinii și siguranței publice pentru asigurarea securității operațiunilor și activităților derulate pentru buna organizare și desfășurare a procesului electoral, aprobate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, Poliției Române, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectoratelor de poliție județene, au dreptul la o indemnizație de protocol de 35 de lei de persoană pentru fiecare zi de activitate.

(3) Personalul Ministerului Afacerilor Interne inclus în planurile de măsuri specifice domeniilor ordinii și siguranței publice pentru asigurarea securității operațiunilor și activităților derulate pentru buna organizare și desfășurare a procesului electoral, aprobate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, Poliției Române, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectoratelor de poliție județene, beneficiază de o indemnizație pe zi de activitate de 188 de lei.

(4) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile prevăzute de prezentul articol se datorează și se virează numai impozitul pe venit, conform legii.

(5) Pe durata funcționării birourilor electorale, autoritățile și instituțiile publice la care sunt angajate persoanele prevăzute la alin. (1)-(3) le asigură acestora plata drepturilor salariale, a indemnizațiilor de detașare, precum și a oricăror alte diurne și drepturi bănești cuvenite potrivit legii.

(6) Primirea indemnizațiilor prevăzute la alin. (1)-(3) nu afectează dreptul de a primi alte diurne, indemnizații, pensii sau alte drepturi bănești cuvenite în baza altor legi.

(7) De sumele prevăzute la art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază numai judecătorii a căror prezență în cadrul birourilor electorale este obligatorie potrivit legii.

(8) Membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare și operatorii de calculator ai acestora au dreptul să primească, la cerere, o zi liberă plătită de la locul de muncă, în ziua următoare datei votării, pe baza adeverinței eliberate în acest sens de către biroul electoral județean, oficiile electorale sau Autoritatea Electorală Permanentă, după caz.

(9) Plata indemnizațiilor personalului tehnic auxiliar desemnat de Autoritatea Electorală Permanentă în birourile electorale județene, oficiile electorale, Biroul electoral de circumscripție județeană Buzău și Biroul electoral de circumscripție a municipiului București se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Autorității Electorale Permanente.

(10) Plata indemnizațiilor membrilor birourilor electorale județene, ai oficiilor electorale, ai birourilor electorale de

circumscripție, ai birourilor electorale ale secțiilor de votare, ale operatorilor de calculator, ale informaticienilor, precum și ale personalului tehnic auxiliar desemnat de către prefecți se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, pentru instituțiile prefectului.

(11) Plata indemnizațiilor personalului Ministerului Afacerilor Interne inclus în planurile de măsuri specifice domeniilor ordinii și siguranței publice pentru asigurarea securității operațiunilor și activităților derulate pentru buna organizare și desfășurare a procesului electoral, aprobate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, Poliției Române, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectoratelor de poliție județene, se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(12) Sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor generate de activitățile Ministerului Afacerilor Interne din domeniul ordinii și siguranței publice se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(13) Plata indemnizațiilor statisticienilor se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului pentru Institutul Național de Statistică.

Art. 4. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă poate organiza și implementa, în condițiile stabilite prin instrucțiune, un proiect-pilot în cel puțin 6 secții de votare din municipiul București în vederea exercitării independente a dreptului de vot de către alegătorii cu dizabilități de vedere.

(2) Cheltuielile pentru organizarea și implementarea proiectului-pilot sunt suportate din bugetul de stat, prin bugetul Autorității Electorale Permanente, în limita sumelor aprobate prin hotărârea Guvernului privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii și desfășurării în bune condiții a alegerilor locale parțiale din data de 7 decembrie 2025.

Art. 5. — Cheltuielile pentru efectuarea operațiunilor electorale se suportă de la bugetul de stat și/sau de la bugetul local potrivit prevederilor Legii nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prevederile art. III alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, ale art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. XVII alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2025 pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru stabilirea unor măsuri privind implementarea programelor naționale din domeniul lucrărilor publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri bugetare, cu modificările ulterioare, nu se aplică cheltuielilor aferente organizării și desfășurării alegerilor locale parțiale din data de 7 decembrie 2025.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Președintele Autorității Electorale Permanente,

Zsombor Vajda

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind eliberarea doamnei Gal Emilia
din funcția de subprefect al județului Bacău

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Gal Emilia se eliberează din funcția de subprefect al județului Bacău.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

București, 30 octombrie 2025.
Nr. 910.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind eliberarea domnului Lupu Gabriel-Stănică
din funcția de subprefect al județului Bacău

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Lupu Gabriel-Stănică se eliberează din funcția de subprefect al județului Bacău.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

București, 30 octombrie 2025.
Nr. 911.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind numirea domnului Tulpan Olimpiu Adrian
în funcția de subprefect al județului Bacău**

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Tulpan Olimpiu Adrian se numește în funcția de subprefect al județului Bacău.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

București, 30 octombrie 2025.
Nr. 912.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind numirea domnului Ivancea Valentin în funcția de
subprefect al județului Bacău**

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ivancea Valentin se numește în funcția de subprefect al județului Bacău.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

București, 30 octombrie 2025.
Nr. 913.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2025, pentru suplimentarea bugetului Ministerului Culturii**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2025 privind unele măsuri bugetare în domeniul culturii și al asigurării funcționării structurii de coordonare în domeniul drogurilor și al adicțiilor pentru anul 2025,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 55 „Alte transferuri”, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2025, cu suma de 810 mii lei credite de angajament și credite bugetare, pentru derularea unor proiecte culturale și de diplomație culturală.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările

corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Culturii pe anul 2025.

Art. 3. — Ministerul Culturii și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

Art. 4. — Sumele rămase neutilizate se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la finele anului 2025.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Tánczos Barna
Ministrul culturii,
Demeter András István
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 30 octombrie 2025.
Nr. 915.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Bogdan-Paul Dobrin a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 7.633 din 20 octombrie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/32.300/S.R.O. din 20 octombrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 39.047 din 23 octombrie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan-Paul Dobrin, șef serviciu, gradul II, la Serviciul raportare și proiecte — Direcția monitorizare, analiză și politici publice — Direcția generală reglementare, politici publice și monitorizare, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 30 octombrie 2025.
Nr. 503.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Marius Munteanu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Hunedoara**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.257 din 27 octombrie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.332 din 27 octombrie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Hunedoara prin Adresa nr. 8.147 din 30 septembrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.397/17.10.2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic — Începând cu data de 26 noiembrie 2025, domnul Marius Munteanu, șef serviciu al Serviciului monitorizarea serviciilor publice deconcentrate, situații de urgență și afaceri europene din cadrul Instituției Prefectului — Județul Hunedoara, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Hunedoara pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 30 octombrie 2025.

Nr. 504.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

